

mr. J.M. Lammers
directeur economische zaken

Ministerie van Financiën
Korte Voorhout 7
2511 CW DEN HAAG

Briefnummer
17/10.673/K/Ha

Den Haag
14 juni 2017

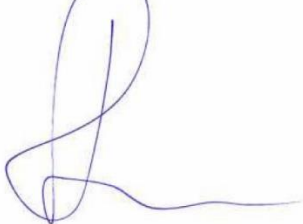
Onderwerp
Internetconsultatie uitbreiding btw-
herzieningsregels tot kostbare diensten

Geachte dames en heren,

Graag reageren wij op de consultatie over het voorstel tot uitbreiding van de btw-herzieningsregels tot zogenoemde kostbare diensten. Onze reactie treft u hierbij aan.

De argumentatie voor het voorstel heeft ons niet overtuigd van de noodzaak en urgentie van de voorgestelde uitbreiding van de herzieningsregeling. Verder staan wij kritisch tegenover de reikwijdte van de uitbreiding en vinden wij het onjuist dat niet in een overgangsregeling is voorzien. Ook zijn wij van mening dat voorkomen moet worden dat uit een eventuele uitbreiding van de herzieningsregeling onevenredige administratieve lasten voortvloeien.

Met vriendelijke groet,

Bijlage

Reactie van VNO-NCW en MKB-Nederland op de voorgenomen wijziging van artikel 13 tot en met 14 van de Uitvoeringsbeschikking Omzetbelasting 1968 (uitbreiding btw-herziening naar kostbare diensten)

De bestaande wet- en regelgeving voor de btw kent een herzieningsregeling voor onroerende zaken en roerende zaken waarop wordt of kan worden afgeschreven. Op grond van de regeling wordt de btw-aftrek gedurende tien jaar (onroerende zaken) of vijf jaar (roerende zaken) herzien als het gebruik van deze investeringsgoederen in die periode wijzigt.

Het voorliggende voorstel breidt de herzieningsregeling uit naar zogenoemde kostbare diensten, die worden omschreven als diensten waarop de ondernemer afschrijft of kan afschrijven. Wat de herzieningsperiode betreft wordt, analoog aan de regeling voor investeringsgoederen, een onderscheid gemaakt tussen diensten met betrekking tot onroerende zaken (tien jaar) en overige diensten (vijf jaar). Uit het voorstel blijkt verder dat de wijziging met ingang van 2018 in werking treedt en dat niet in een overgangsregeling is voorzien.

De argumentatie voor het voorstel heeft ons niet overtuigd van de noodzaak en urgentie van de voorgestelde uitbreiding van de herzieningsregeling. Verder staan wij kritisch tegenover de reikwijdte van de uitbreiding en vinden wij het onjuist dat niet in een overgangsregeling is voorzien. Ook zijn wij van mening dat voorkomen moet worden dat uit een eventuele uitbreiding van de herzieningsregeling onevenredige administratieve lasten voortvloeien.

1. De argumentatie voor de uitbreiding

Hoewel een uitbreiding van de herzieningsregeling naar kostbare diensten ook in het voordeel van een ondernemer zou kunnen zijn, blijkt uit de toelichting dat de uitbreiding beoogt btw-gestuurd gedrag te voorkomen en eventuele onduidelijkheid na jurisprudentie van het Europese Hof van Justitie weg te nemen. Ook in zijn brief aan de Tweede Kamer d.d. 10 mei over de stand van zaken van geruime tijd aanhangige wetsvoorstellen (nr. 2017-0000092216) is de Staatssecretaris van Financiën ingegaan op het brengen van kostbare diensten onder de herzieningsregeling. In die brief wordt (ook) geschreven dat het ontbreken van een herzieningsregeling uitnodigt tot fiscale planning die nadelig is voor de schatkist en bovendien dat die niet is te bestrijden via het leerstuk misbruik van recht.

Naar onze mening biedt deze slechts globaal geformuleerde argumentatie onvoldoende basis voor de conclusie dat een uitbreiding van de herzieningsregeling als bestrijdingsinstrument noodzakelijk is.

Wat het leerstuk van misbruik van recht betreft, wordt in de brief van 10 mei jl. gesteld dat de ontwikkeling daarvan in de Europese btw-jurisprudentie en het feit dat het leerstuk ook zijn plek in de Nederlandse jurisprudentie heeft gekregen, het bij de Tweede Kamer aanhangige wetsvoorstel 30 061 tot bestrijding van bepaalde btw-constructies (hierna: wetsvoorstel constructiebestrijding) overbodig maakt. Niet duidelijk is waarom de genoemde ontwikkeling in de jurisprudentie de Belastingdienst geen of onvoldoende houvast biedt om ook constructies met kostbare diensten tegen te gaan.

Ook bij de urgentie van het voorstel plaatsen wij een vraagteken. Een uitbreiding van de herzieningsregeling tot diensten was opgenomen in het nu overbodige wetsvoorstel

constructiebestrijding. Circa een jaar na de indiening van dat wetsvoorstel in 2005 is de parlementaire behandeling ervan aangehouden. Daarin is tot nu toe geen verandering gekomen. Circa elf jaar lang was kennelijk geen maatregel noodzakelijk. Ons is niet duidelijk waarom nu wel.

2. De reikwijdte van de uitbreiding

De uitbreiding van de herzieningsregeling die was opgenomen in het wetsvoorstel constructiebestrijding richtte zich specifiek tegen bepaalde constructies. In de memorie van toelichting lichtte het toenmalige kabinet deze doelgerichte aanpak toe met de opmerking “dat niet méér maatregelen worden genomen dan nodig zijn om de desbetreffende constructies te voorkomen.” (Tweede Kamer, vergaderjaar 2004-2005, 30 061, nr. 3, blz. 6)

Anders dan destijds wordt in het voorliggende voorstel gekozen voor een generieke uitbreiding. De toelichting maakt niet duidelijk waarom in het voorliggende voorstel wordt afgeweken van de eerdere doelgerichte aanpak. Wij vinden dat overkill te allen tijde moet worden voorkomen.

3. Het ontbreken van een overgangsregeling

In het voorstel is ten onrechte geen overgangsregeling opgenomen. Over het ontbreken van een regeling bevat de toelichting slechts een mededeling. Argumentatie ontbreekt. Eerste vragen in dit verband zijn:

- Is het gevolg van het ontbreken van een regeling dat bij een regimewijziging in 2018 (van belast naar onbelast) voor kostbare diensten die vóór 2018 zijn aangeschaft en waarvoor de herzieningsperiode volgens de nieuwe herzieningsregeling nog niet is verstreken, de btw wordt herzien?
- Zo ja, is bekend dat een substantiële administratieve last daarvan het gevolg is, omdat de administraties daar niet op ingericht zijn?
- Hoe verhoudt deze last zich tot het kenbaarheidsvereiste, dat inhoudt dat terugwerkende kracht alleen mogelijk is tot het tijdstip waarop van de betrokkenen redelijkerwijs kan worden gevergd dat zij, voorafgaand aan de inwerkingtreding, rekening konden houden met de aankomende veranderingen in de regelgeving?

4. De verhouding tot de afschrijvingsregels in de IB/Vpb

Wat de verhouding tot de IB/Vpb betreft, vragen wij aandacht voor het volgende.

- Een vraag betreft de verhouding tussen de Vpb- en de btw-aangifte. De Vpb-aangifte wordt in de praktijk (veel) later gedaan dan de laatste btw-aangifte over het jaar waarin de herziening moet worden meegenomen. Op het moment waarop bepaald moet worden of sprake is van kostbare diensten zal in veel gevallen de beoordeling vanuit Vpb-optiek nog niet hebben plaatsgevonden. Hoe moet daarmee in de praktijk worden omgegaan?
- Verder enkele vragen over de extra administratieve lasten die met de voorgestelde herzieningsregeling voor kostbare diensten samenhangen. Die vragen zijn opgekomen tegen de achtergrond van de voor afschrijvingen in de IB/Vpb geldende ondergrens

van € 450. Boven dit beperkte bedrag kan al sprake zijn van afschrijvingen. Is het in overeenstemming met de eis van proportionaliteit om bijvoorbeeld mkb-ondernemers die kwalificerende diensten van een beperkt bedrag afnemen te belasten met een herzieningsperiode van tien of vijf jaar? Naar onze mening niet.

Deze proportionaliteitsvraag rijst ook met betrekking tot de extra uitvoeringskosten van de Belastingdienst. En dat terwijl het kabinet juist inzet “op een vermindering van de administratieve lasten van burgers en bedrijven, een vermindering van de uitvoeringskosten van de Belastingdienst en een vermindering van de regeldruk.” (MvT Fiscale vereenvoudigingswet 2017, Tweede Kamer, vergaderjaar 2016-2017, 34 554, nr. 3, blz. 2) Ligt het dan niet in de rede om bij een eventuele invoering van een herzieningsregeling voor diensten een drempel te hanteren die niet tot onevenredige administratieve lasten leidt?